

ERINDRING OM EN RYTME, DRØMMEN OM EN FORM

Det startet med Cuba. En reise i et eksotisk og frodig landskap. En øy i solen med levende kultur, fargerike, musikalske rytmer - og en mørk sosialpolitisk skyggeside.

Forfallet, fattigdommen, desperasjonen kom til syne i bygninger og hus der menneskene bodde. Det var de nedslitte bygningsmassene, fraværet av vedlikehold og reparasjon som fanget min interesse.

Etter reisen til Cuba har jeg vært i gang med et prosjekt som dreier seg om hus. (Og som har utviklet seg i tre faser, som en triologi). Tema er form og uttrykk i det hverdagslige og kjente. Jeg er fascinert av det vakre som eksisterer i gamle og slitte bygningskropper, form og forfatning etter lang tids bruk. I et større perspektiv berøres spørsmålet, ikke bare om det estetiske, men også om etiske verdier i det velbrukte og varige.

Huset som form og motiv har med mennesker å gjøre. En plass for menneskelige eksistens. Huset er bygget av noen, for noen på et sted som har betydning for brukerne. Dette er et velkjent objekt som alle har et forhold til. Etter hvert handler prosjektet også om ulike kulturer, som en slags reisebeskrivelse i forskjellige bo- og byggetradisjoner i ulike deler av verden. Prosjektet startet med Cuba og serien *Visita*, fortsatte i Nord Østerdal med serien *Min kjelke er lastet med...* og skal ende i det urbane Paris.

Prosjektets bakenforliggende tanke kretser rundt forandring over tid og de ulike faser av utvikling og nedbrytning i bygningsmaterialet. I serien *Min kjelke er lastet med....* er det trematerialets forvandling fra et organisk tre, til bygningsmasse som vern og beskyttelse for mennesker og dyr, til det nedbrytes og inngår i symbiose med naturen. Motivet er inspirert av gamle hus og løer i Nord Østerdal med innspill fra barndommens erindringer og min kjærighet til gammel norsk byggetradisjon.

Min kjelke er lastet med... er en videreføring av *Visita*. Tema for serien refererte seg til det fysiske miljøet hvor mennesker bor, i ulike sosiale og politiske forhold på en øy i Karibien. Intensjonen var, og er fortsatt, å formidle estetikken i det dagligdagse hvor vær og vind og levd liv har satt sine spor. *Visita* viste bygningsdetaljer, spesielt dører som metafor for menneskets relasjon til omverden: i kommunikasjon med, eller i avstand til andre mennesker. I *Min kjelke er lastet med.....* er estetikken i det gamle og slitte fortsatt viktig, men nå trer bygningskroppen og husets form og rytme sterkere frem. Form og materiale påvirkes av klimatiske forhold og fargelegges av mine erindringsbilder.

Tittelen *Min kjelke er lastet med...* referer seg til den tyske kunstneren Joseph Buys og hans verk *das Rudel / The Pack* (1969). Møtet med dette verket ga meg en ”aha” opplevelse og bidro til forståelse og interesse for hans kunstnerskap. Det var Buys tankeenergi og ”power of thought”/ tankens kraft, hans sans for det myke materialet som fanget min interesse. Beuys arbeidet med hverdags- eller gjenbruksmateriale: det organiske og naturlige ustabile og var opptatt av den energien som materialet tilførte verket.

Alle mine arbeider er utført i animalsk ull. Resirkulasjon av gamle militære ulltepper gir referanse til tema og motiv. Teknikken er diverse stofftrykkteknikker som innfarging, tegning og ätz på ull og håndsøm.

Runa Boger